

ספר תולדות

יהואל חפץ

זצל

בויניציאה

ברפוס בראנארין

בשנת ת"ץ

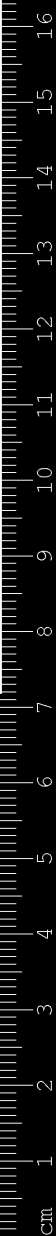
CON LICENZA DE SUPERIORI

ספר תולדות יהואל חפץ אשר לקח איתו כלמטע נכסות פתאום
 והנה עשכב על מטתו נכמת הת"ץ כליל סבת זכור וסדר אבירט
 שרד פעשה שהיה והואיל ופוקר תולדותיו של צדיקים הם מעשים טובים
 נדלקו לא חכסם כתיך לנו ולא אכסל מענו כקפל רב לידע למודיע ולסודע
 וצדי שהיה קנה קורת רוח לאמרוי בו אין להם פוס תנחשוין וולט פסח
 להם לפעה ועלמח זכרון פוכרת פון דלויי. אם כן אפס יבטבון פלון ויוסקו
 בעט ברול העפדו למען ועמדו ופוס דציט :

הבהור הנאמר היה לולד פלמח הת"ס ו לחדם מנחם כחם סליסי נכסות
 נן החמה הפס"ר אדרי בר יהואל חפץ מלויאסטי ועדרת
 שרה בת יעקב פראנקו רב ארממ"א מחזוסי פערד אפר באל לוינוביאס
 בן דף ישיב כי אין להם דף בת אחת ואיז נשואה לכ"ס זוסף מארפורג
 פנאיומח העקום וזמרכ. ונדל אנד יוכרפכו ס' בקלמטר פניס יפה תלד
 יופס גראס זלד פסעיניס יוס ווב לשמו זלממו ויהי זאמר פניס לכלל כן
 סמס סלוס למקרא בכית פדרס"ל של פאפיד כמו סרר עמנואל חי רוקי
 גר"ו אגד סיפ"ו רב ועלמד פטריאזל"ל אפך ועיד נכרו. בו פוענו עכד
 אפרושת כל אכס סטבע ועו סלודות אכל הכל דכרו פמול וענשו ככאו סלו
 זכרסו מערוין פל אגל פלואף פלפואף פמלפניס פאזרת הדון לא
 פאצו לא פאזני פמון לא דאמס אפר יפסה אומס וקו פסס ועישוו לא
 למאניס נכמת דק האלמ"ל לא פקל ולא רופס"י פועולס פהקקט זמלוס הוס
 ססר עם זמביחח אין פרוץ אין יוצלת ופין צומס זפוא פלס :

ויהי באפר יום הקצף מלפני ס' והסל ננף האכעכועות פקומת הילדים
 פ"ס הסער ופלה מלד על פהרופאוס דכאו למיתה י"ו כנוס ככני
 זכסככד קפו סורוו זכרול ערס אפז אפר לו סעו פיעוה פמוד ויאמרו לרב
 רוקי להתפלל בעדו הנעקו אל ס' נצר להם ועפונקויהס ופזיאס ויספר
 להם הרב רוקי איס דבר אמת בלנכו כי נראה לו כמלוס זקן א' סאמר לו
 ק"ס התפלל בעד כן סרה אלמדיא וכאיזיו סמו פקראבו אכרסס וכן עשה
 וועתר לו ס' :

אחר הדברים האלה היה נטריאכטע פיס יהודי ופמו ר' מיכאל פינטו
 מויוניאס אשר היה הולך וכובב מעדינה למדינה והאיס היה נראה
 פליתס פאין להם הכרע אכל מכתלי דכרוי היה כוכר כקו בסכמת הקבלס
 ונפריפין היא אפר כמלכא בנוריומח אפר להם כפורוס דברים העתידיס
 לכוות ויכו פיוס ויכא בכית אכני הבחור הכל ויראבו אכיו את הפער וישאלו
 פה סנראה לו סמנו ויען ויאמר כנקסה פער ולי אמה מעצמי אל תהי כושס
 א 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

שלהקישו אשה בחסותו כן יד לו טו' טק' ויתמלא אביו ויעלמו ולמה: סקצ'ן
 העשה וכן ראוי לשמות ויסי כהנחך בעיניו ולא טס על למ רק זכר העעש
 זהלוטו זלוני הים פאמיכו באמונס שלימה אכל פי תכן את רוח ה' ופי סיה
 ודע את לטת פואת לא הוה פנוע לדטיון שלכות *

גידוי באשר עברו עליו יז טנה ויעזב אביו כל אשר לו ביזו ולא ודע אתו
 פאופה בו יעמק כפעשיו פתוקכים ומסוגנים כפרנסת ביתו ופקושת
 פתפרת רכושן ועליו הוה פוטל כל צרכי ביתו פכות ומפון על פיו ונאו
 ועל פיו וכלו * אז אטו הכל באשר כלו ופי פאוי כתו למאוב פתכרות למנחם
 לו עור כנגדו ויקומו עליו מפה ומפה אכמס פורשי און ויוסוכו סכות ויכנו
 עליו דיק מסביב ויוניאו דנה על ארץ מושכו ויניאו לכות ככו אדס אשר הטו
 און לכמתן בו כתרן את בטימין וסרדנימוהו וילחפוהו חנס ותתמוק שלמסע
 פטך ה' טגיס בו קנאת אים - מרעה ה' הטוב וכפר כעד * ופיו ודע את כל
 אשר נעשה פי מי כער ולא ודע פגולות לנו וולכך נגדו משה זמרו אף
 כפנך קנף *

ואף גם זאת כדכר הממוי מעון גיעתם החלטים אכפ פי נמחן בבת הוקר
 כמך יצחק לוצאטי מרוניו הכתולה הפכודה מרת צרדה בת כתו
 סל הנעלה הנודע כשערים טמו במ"ה הלל פארובה זנו * ויכת ססר
 פחיתון בוניתואה נחמס פהקכס במוי'רד יצחק פאציפיקו רז' כנמ
 הנעלה במ"ה הלל הנ"ל אשר קטוב לבג קאס וקבל הכחור הנ"ל לככד לז"י
 ויהו עד פה ועד כה ונפשו נקשרה כנפשו ויאסכחו האהבה רסה גם כי לא
 סכירו וכאשר אגרות האהבה והרעות אליו הגיעו נתרנס הנעלה סנ"ל
 כתשובה לאמר לו כי חפץ מאלד לראותו אז הוה אפשר פיד אכל למו סהונכל
 זמן סקנין לסה סקנות סהיב לו הפקוד כו ברנות ה' דרבינו יבא ליו בוניכיואס
 לזמן פורים ופא"כ ולכו ימדו לרווינוי טמו סמוס על זאת פי ווס סכת
 זכיר סהה סאגרת ליד הנעלה סנ"ל וכעצם סיוס סהוא סכאר סיס פוטל
 על מרת סמותה *

ואין להתאפק מלהזכיר כי כאשר באה הסמועה שויכ יואה כי נעשה סחיתון
 סנ"ל באותו פרק פפעט טטיו רגליו סל אכיו יז' גם כי ככל תואת
 כפסו נתרנה על דכרת בני סאדס סחשוכים וסנככדים הים ויעת לנו כקרבו
 עכלי סיס סכה עד סנכפנס ספמות סהיה ורעיוכויה וכלנוניה לא ודענו מה
 ה ה לו והוא לא ידע רק עכנון לנו והאפת סוה דאע"ז דאיוה לא סחוי
 פוליה פוסא סווי ולמי סהיה סמח בו סחיתון סנ"ל לא סיה פשיב אז
 סיס פטיב כהפה רפה ויתסוה סלנסיס אים אל רעהו *

מעשה

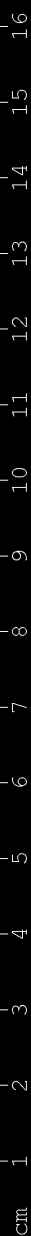
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

בני עמון - ה' בני-נורא הוא צדק הים י אחרי אשר הכינה אמו פסוקו הלא
 כל אשר-בבית-עמוןות לכלה וכל הנריף לו לנאת וכלא בחתן
 ובען עאר- לפניו אכתי פס- וכדכו עמים אשר יאטעו פלחה בערב סנת
 וסוילי להנידו לטכוכים וכל הפנים דבר- פאיתין אל'. כנהוג יען כי הסתיכה
 עד סיכלו ימי אבל אמותה פתחה בושבינאש ופיו אבל גיסה אוח וסר וכבון
 בע"ר אברוחם אבן וקר- פאורפות- סאירענ וסרדיו יאת' מויה כוני וכלו
 יסוף סוף הים- ממלכת- לקבלת סכת- צניול ורצן כי חסכה כי כלתה אליה
 הרעה והיון חדשה פתח חסמה כיום- חמונת' ודודת נפשה הבחור הנ"ל
 אשר כידו פניו לה סענדנות לתת לנשים אשר חבלתה כיום הסכת הוא
 לתפוח כשחמה" ויכו בערב ויבאו אנשים וסודים ויתעכבו סס כסורה הויה
 בדכרים ערכים קודם הסעודה ואחרי אשר הלכו להם כפארה סס נערה
 פכית סעריוח אשר הויה דניולה לבא- כנית יחסכ עמחה והבחור הנ"ל
 אחר הסעודה סעמה עם אכיו ואמדו וכל- כני- בית' כמיכוט אכילה כי כן
 פתכעו כל היםים אבל כסמחה וכווכ- לככ ויקס זיקה ספר עין וסראל
 וילמוד כו כמו פעשה קודם הסעודה עם 'במולדים אחרים אשר באו ויטבו
 סס עמו כפני אכיו ואמו עד כעטת חני' אליה או הלכו להם והנערס
 הנ"ל גם הוה פלכה ודפקה לפתח ביתה ותמלא סגורה כי פאשרים כיוסכום
 כעער הויה חשכו פאין עוד יונא וכו ויפגרוה כתמל סלסס' מה עמתי
 חורה לבית אס כבחור הנ"ל וחכפר לה המאורע או (התפשהו תפשו) כפדומה
 סנגורה גורה פאס כבחור תכל וקוקה לבא לוסן עם הנערה הנ"ל כמדה
 אחר ופגח חון פחדר פלה וכוא ענשו חל כעלה ואל כנה מה פלא עמחה
 כן סעולם ועל זה הוה לכה יומר וומר כי פגרה אלו הויה סס
 אפסר שהוה נגאל' ווסאלו ה"כ וככו כמדה זה כעטמו וזה כחורת סלו כרחק
 פאיתים וסבחור הנ"ל כלי סוס הרנס כלל סוים סורי פועורים פל יוסו וקרא

קריאת פפע כבולה כפסכנו וילך ויסככ :

פי וספע ולא ידמס' כאשר עכרו ג' סעות ויוקן הזכ סזכנתו וינט רשס
 סעטש אשר כנו סוככ עליוס וכנר דלוק כמדה ככעם כפעס ולא עלס
 על לכו סוים דכר כי חסכ סנסתקע כגיכה וכודלו כן הוה יען לא סספ
 כלוס וסמוד לוסן כמו' סעה אסת ויסלוס וכנה כסכר סולס הכית' או הקין
 כרעדה וכיראס גדולה וענושכ כאלו כעור כחוק יד וסכף יוכ פסחנתו
 על הכסוד ויספע קול ענות חלוסה וונא פמנו וידלג סמאוס סמטתו לפניו
 וקראשו כק"ל גדול ואין עונה' ויסכרו ואין דפס' או צעק כעקה גדולה עד
 כעטש אבל סיסודים אנשים אשים אשר רעדה אמותה ונעורו וכא' סככוב

לך קודם לזה קמו עוד הם אכיו אלו וכל בני הכית וכאשר קראו את
 ויפתק את עיניו וירא את אלו נצבת עליו - אשור - ומר את שיניו ואת יופי
 זמר ואלה הועילו ולא שנינו בל עינו רפואת שפשו לו ויכחו גם כדופא
 טנים ואלסה וחתרו להסיף את גפשו ולא יבגלו עני כשר סלף סלף לוי - איה
 לו עוד עזר ותרוץ :

וכל העם רואים וישאו קולם ויפכו כפי גזול שם דא כן עשו לכלם
 - בכתבו ומכאב לב ובעקו - שמה דלנו סק - ולאוננים האכלים סמללים
 אכיו ואלו אשר המרדו מעולם העלו לארץ דאסם ופלגו שים ירדו עינים
 ויגדל הכאב מאלד לאמו אשר כמעט פרסם נשמתם ותבא אדר כחדד וזועקת
 בני וקואל בני וקואל ולא מצאה מנוח וכל הנשים האלניות יסוכבוטו כל פיהם
 וכל כל לש ויום המהרם פן שתעטף מתוגב כמורשארעלה פעמים - ויהי כיום
 כראשון אחרו אשר באו בתם ומקנה מגוריואס לכמוס רכס וישאו בני ישראל
 את הנכטר זל לקבורתו בבבוצ ותגל למעמם ותעל סועתם מן שעבוקה ויעל
 אתו גויס מקנינו העיר ודלמ העם הרכס חזן פ נס פס דבר נכלס אפן
 כדברים עזכים יפגשו בני חרס להם ווקברוהו סמוך לקברי אבותיו
 ויקברו בביתו למול לאכיו ולנחמו ויגב אכיו אחר כן על קבורתו את
 הנין סלו לכרון :

ציון	יהואל זה	לעובתו	דור א -	הרון ידע	שבועתו
גוע	שנת תמיס	בליל שבת	שבת	משוש הדיו	כשמחתו
מיחת	בשיקה נל	פני אביו	פתאום	כפתע מת	לענורתו
הפיץ	בהרש פור	זמן אכזר	יום ה -	שמיני בו	פטירתו
כנין	שנותיו הם	כאותיות	תורת	אמת תמיד	סגולתו
הכיר	לכראה כל	אשר יראו	יפעת	ופה פראה	תמונתו
אך זה	ללא נהשב	לאפס ריק	עלך	תכונתו	וצדקתו
אוראו	והוא בשמת	התנתו	התן	והן לא בא	לחופרתו
אכן	בערן גן	שהים הוא	חופף	עליו רוחו	שכינתו
לאור	לאור היום	והידתו	אוה	ערו ער שם	מנוחתו

ביגו כל זאת סוח"מי אלוה פו סמע כזאת פו ראה כללם העמל ארץ כיוס
 אהל בן יסד ומנומל אם כסרף עין אודל אהלנו נתקו יתדותיו ויטונו
 סוכלותיו כחין סכבו אסריו על אכיו יכו אם ים פכית כמכאובו : אסם
 בו זה יתאסו סמעסיו ומעכנון יליו זה יסה לו למעטן לעסי כנפס ולכלכל
 את סיבתו וטעה גלוב סוף אלו וכרצף רוליו וסריו איו : כל סכן וכל סכן סכל
 חפניה

הפניה לא ואלו לא כולל עמו כח לו מלכות מה ס' כני כני כני כני
 שכל ימיהם להלכה ממנו ירש וכמה יגיעות נתינתה מרת נפל כח זמן עב
 קח לכלל זה ויבנה ויבנה ויבנה קננו ומה שאין למצוא מעט נכסה
 נאם שמו למטה מננע קאנך להנחם על כנה כי אנו יוה סוף את סוף
 אל תקרא את שמה סרה כי כרה סמך ואלו כוונת זה והוא כוונת
 סקרה לנכס אמתו סופכים לכ כמים ויכך קומו אכיו ויסף את קולו
 כי רע וערי וקרא זה אל זה וסמך

קול יללת האב על מות הבן

וי תבכאו	עליו הורה	שמעו רעים	אוי מדי הורה
קרו מעט	חננו שקים	גם ספרו בדי	חובות קריה
לחיה אל	בן יחיד וטוב	נושא חן כפ	ני כל בדיה
אל כל רואיו	זומם וליל	גם לו עצה	עם הושיה
עולח לא נפ	מוצא חסר	אל עין עכרית	זו נכריה
זכור אובור	צא בשפתו	רוח שלום	לא נר מיה
זמן אכור	שבת זכור	כי עור עי	ני אר קיה
פתע פתאום	השליה עליו	את כל בליו	בו בצריה
בקשיו לא	חלף חלף	כי יבת ש	ער ושלחיה
נמס לבני	מצאתי עוד	אלי הוה קדבו	נפש חיה
הי יתן לי	חיה כפ	ים אז נאדם	הי דימיה
מעוף אשכנז	אבר קעוף	בכני פרס	זו עוניה
אלו נשאר	ארחוק לנחי	אליו מדבה	צרי ציה
אם רק אמי	תי חסר כל	לוי לא נתי	לי די סחיה
אי את אשתי	חפץ ישעי	אם רק עיני	בו אומיה
ער לו כסא	לא עוד שרה	אכן תאמי	יה וזאניה
איה מתחם	כי אראנה	כי רק יסע	תה על לחיה
על זת חיה	תלמוניה	מעליה	הינה עדיה
יענו לא	זנה לבי	על אלה עי	ני כוביה
כי נפלנו	הנה לנו	את חלבי	את חלחיה
	סחוג שחך	אל לנו אר	כור תחיה

16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
cm

אל שברנו	אין עוד מרפא	אין את עוד גי	מן פורית
מי זה יחמול	מי זה יגוד	מי ישיב די	על עין טהרה
מי יקדיש אל	על נפשנו	יכבה רשמי	שלהבת יח
מה זאת עשה	לנו האל	המר שהי	זה הוא פרות
באנו בשש	גם במיט	והוציא	נו הרניה
לא אהגה עוד	ספי ק במ	גלת כרוד	כן נרירה
אדר לבני	אבל לשאול	הסיד אונק	עלי אהר

ובת קול יוצאה ומברות ואמר

מה לכם עוד	הרהור הרב	איך תרוננו	יד על פס ים
הרלו לכם	מן האדם	פי כן גור	הההההה
מי שנתן	הוא שלקח	קומנו ותנו	לו יהודיה
הבן יקיר	געל חבר	אר ערן גמ	שן חסידה
ישב עורס	לפני האל	יקין יעור	בערת חסידה

הדרג
 אתם ראו אנשי קסלת טריאמיטו יכו ויולתם כיודעו ועכירו קאטינא
 אם שעת ישנה שכו בלנה הדברים ואם יפול בהם נרוז ארנה טבלל
 הגדול אשר לבי נותן לפניכם האם לכבוד הכבוד הנקרא זכרונם לכל ישראל עקב
 והואל כוגריקון יראת ה' וסמך יד עם אמת ונגדן לעמוד אלה אשר
 כפנו קצורם בהם כאלהבת בגמלת

יראת ה' זאת היתה לו כל כך כשרה כלבו עמי ילדותו עד יום מותו
 כי היום ירא ושרד אף כדבר קטון כחופן טבלל המנות היום מדקדק
 יכסו המפרס כפי דברו אפלטן עריך ככל פרטיו כמפלמו הים מאריך
 ויאמרם ככונס גדולת ועתודה קידם נפולת אפס ואפסיהם כקצות נפתחוכים
 כמעט טעה אחת יפדיוס כיוס ככל עת הפנאי הים קירא תסלים או פעמדות
 אד זפעם אקת כמעט נער בו אכע ואמה לו הנם מדכריום כללו לוקנים אבל
 גודע הים שספור אל פה שדרטו כחוף פסוק לים אמו ואכוו תיראו וכאמת
 ובתפיים למו פין שרואס ולפני אומד סדכר הוא הים כקי כפיים ונס כר לבב
 מספדת נשים יען לא כרסה מעולם סולך אשר עובדו נדמו לים כקאקי סודרו
 אף בו הוא כן ככ טכס דק תמודיכוס כנחלות פללס לא יסופר גם לאבני
 ולשמו בכל מדכוו פו ס אס דכר אקת זנדק על סולמס בו

דן

יָרִיד כַּעַם הַנְּמֹדֵד זֶלְלָהּ בְּמִדְוֵה עֲשׂוּדָמוֹס לֹא יִכּוֹל לְסַתְּחֵבֵק
לִיחוֹן עֵינָיו בְּבִכּוּיָהּ וּיִלְךְ מִדְּחַת דְּרוֹחַ וּבִלְבַב חֲחֻרְחֻר
עֵנֶה חֲחֻרְחֻר :

פָּרַח פִּי בֵּין צִיּוֹי גְּנִיּוֹם יִפְרִי
אֲךָ יִצְאֵה אֲךָ שְׁלַח עֲלֵי לְרִיחַ
הִנֵּה אִישׁ אֶת בְּפוֹ אֱלֹהֵי שָׁמַיִם
וַיִּמְלֵךְ וַיִּיבֶשׂ עוֹד לֹא יִרְיַח

הֵן שְׁלַח אֶת יָדוֹ מִקֶּדֶשׁ
וַיִּקְטֹף צִיץ פִּי רַק הַחֵל צִמַח
אֲכֹן עָרַב מִכָּל בְּשֵׁם רוּחַ
כִּי בֵּית טוֹב עוֹד לְעוֹלָם יִפִּיחַ

אֶתְרוֹ מִחֲמַד נִפְשֵׁי צִיץ יָדֶה דְּפִירָה
כִּי מִסּוֹת פֶּתַע פֶּתְאוֹס גִּדְעָה
וּבִלְרוּתָךְ אוֹיָה מָנוּ דְּמִית

אֲךָ מָה תוֹכֵל הוֹסִיף אֱלֹהֵי חַיֵּית
אִם בְּשַׁחְרוּרַת תְּמִיּוֹם מִפֶּן נִסְעָה
וּכְחֻנּוֹךְ וְאֵלֶיךָ לְרוּחַ עֲלִית

לבוש שק

חזרי העטרי יחונה פני הדין אשה 25 קטנה קלילימע

היה לוי 799

MIC 5790

799

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 cm

